

משנה - נדרים

פרק א - משנה ג

האומר לא חלין {זי} {יח} לא אכל לך, לא כשר, ולא דכי,
טהור, וטמא {יט}, נותר, ופגול {כ}, אסור {כא}. כאמרא {כב},
כדירין, כעצים, כאשים, כמזבח, כהיכל, כירושלים, נדר
באחד מכל משמשי המזבח, אף על פי שלא הזכיר קרבן,
הרי זה נדר בקרבן {כה}. רבי יהודה אומר, האומר
ירושלים, לא אמר כלום:

פרק א - משנה ד

האומר, קרבן, עולה, מנחה, חטאת, תודה, שלמים שאיני
אוכל לך, אסור. רבי יהודה מתיר. הקרבן, כקרבן, קרבן
שאכל לך, אסור. לקרבן לא אכל {לז} לך, רבי מאיר אסור.
האומר לחברו, קונם {לא} פי המדבר עמך, ידי עושה עמך,
רגלי מהלכת עמך, אסור: